

Κεφαλή αγονίας

ΚΑΣ ἔκαστον δὲ εἶδε πλιτείας ἐκ τούτων μερέζοντας, τὰ συμβάνοντα δεῖ θεωρεῖν. αἱ μὲν οὖτις δημοκρατία μείληται μετεβούσσαι διὰ τὴν τῇδε δημιαρχεῶν αὐτούσιαν. τὰ μὲν γὰρ, οἵδια συκοφαντοῦτες τοὺς τεῖχους ἀστίας ἔχοντας, συστρέψονται ἐν τοῖς συμβούλοις γὰρ καὶ τοῦ ἔχθρον οἰκονόδοτος τῷ θρόνῳ, κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπιγρούτες. καὶ τότε δὴ πολλῶν ἐπὶ τοῖς ἔδασι μηνύμασιν οὕτω. καὶ γὰρ ἐν Κρήτῃ δημοκρατία μετέβη ποιησούση γῆραιούσιν δημιαρχεῖσθαι γὰρ διάρχειας συνέπειται. καὶ τὸ Πόδον^τ μιθοφορέει τε γὰρ οἱ δημιαρχοὶ ἐπόργυροι, καὶ ἐκάλυπτοι δυσπιστίᾳ τὰ ὄφειλόνεμα τοῖς πειραρχοῖς^{οἱ} τοῦ, διὰ ταῦς ὅπτεροφοριφέας δίκαιος, λιαγκάδησιν συστένεται, κατελλόγει τὸν δῆμον. κατελλόγει τὸν δῆμον^τ καὶ ἐν Ήρεματείᾳ ὁ δῆμος μὲν τὸν δημοτερέον διῆται, μᾶλις τοῖς δημιαρχοῖς. ἀδικούμενοι γὰρ τοῦτον ἀντίθει οἱ γνώσμοι, ἐπιπλοντὸν ἐπέπλεται ἀποιδέντες οἱ ὀπίστημοιτες, καὶ κατετελέσθωσι τὸν δῆμον. παραπλησίως δὲ καὶ ἐν Μεγάρεσι κατελλόγει δημοκρατία. οἱ γὰρ δημιαρχοὶ, οἵας γένος μεταβούσιον σημεῖν, ἐξέδιον πολλοὺς τῷ γνωρίμων, ἡσάς πολλοὺς ἐποίεσσαν τοὺς φύλογετας^{οἱ} τοῦ, κατεπόγεται, σκύποσσαν μερχόμενοι τὸν δῆμον, καὶ κατέπισσαν τῶν ὀλευφερχάντων. σκύπει τοῦ ταῦτον καὶ σφέντες Κύμηις δὴ τῆς δημοκρατίας, λιαν κατέλυστο Θεσπιώναχος. ζεῦδε δὲ τὸν δῆμον τῷ δημωτικῷ αἴτιος ἴδει θεωρέει ταῦτα μετεβούσας τέτον ἐχούστας τὸν Σύρον. ὅτε μὲν γὰρ, οἵα χεριβωντες, ἀδικοῦμεν τοὺς γνωρίμους σωτίσασθαι. ἢ ταῦς οὐστας αἰαδέσσον ποιοῦμεν, ή ταῦς περισσόδος; ή λεπτουργεῖμεν ὅτε τοῦ, διαβαδμόντες, ἵνα γένος σημεῖν ταῦτα μετακατετελέσσονται. δηλοῦται τῷ αὐτοῖς αρχήσαν, ὃ γένοτο ὁ αὐτὸς δημιαρχοὶς καὶ σρατηγός, επερχεντίστας μετέβησον. ζεῦδε γὰρ οὐ πλεῖσ-

ac in eo mentiti, nihilominus postea vi et
tinere gubernationem conati sunt. Inter-
dum autem ab initio persuadentes, at po-
stea tursum persuasis sponte ac volentibus
reinvent gubernationem. Simpliciter ex-
go circa omnes res publicas, ex his quæ di-
cta sunt, contingit mutationes fieri.

CAPVT V.

Sed oportet in vnaquaque specie terū publicarum hoc idem considerare. Popularis ergo status maximè recipit mutationes, propter eorum hominum perfidiam, qui sunt quasi duces in populo. **H**i enim priuatim egregium quenque calumniando, conspirate eos simul compellunt (cogit enim in vnum communis metus etiam eos, qui prius erant inimicissimi) publicè verò multitudinem irritant. & hoc ferè vbique in hunc modum fieri vides. Nam & apud Coum popularis status interierit, ob prauitatem eorum qui populum ducebant, nobilitas enim cōspiratio-ne facta, regimē ciuitatis arripiuit. Et apud Rhodum, impositis enim pecunias, quæ conductis militibus soluerentur, potentes quidam in populo pro se eas retinebant, eratque id impedimento, quo minus ea redderentur, quæ p̄fectis debebantur triennium, p̄fecti autem classis, cum pecunias non haberent, ac nihilominus nauigare ex lege cogerentur, veriti p̄nam iudicij, conspirationem inierunt ad popularem statum euertendum. Apud Heracleam quoque populus oppressus est illico post coloniarum emissionem, ob populi ductores, potentes enim quidam in populo, illatis iniuriis, nobilitatem expulerunt: illi verò postea conspirantes, & in vnum conuenientes, in yrbum reuersi, populum oppresserunt. Nec multo diffiliciter apud Megarenses popularis status interierit. Ductores enim populi, quo pecunias per bonorum publicationem haberent, multis è nobilitate pepulerant, vt tādem facta sit permagna exulum multitudo, exules ergo in vnum conuenientes prælio superarunt, oppressoque populo paucorum potentiam constituerunt. Contingit hoc idem apud Cumas in populari statu, quē destruxit Thrasimachus, & apud alios ferè quis inspiciat mutationes eodem modo contigisse. Interdum enim, vt gratificentur iniuriantes, nobilitatem conspire faciunt, vel patrimonia & diuidentes, vel redditus munieribus

publicis subiicientes: interdum vero calumniantes, ut bona opulentorum publicari faciant. Veritasq; quidem temporibus, quando idem erat potens in populo ac belli dux, populares res in tyrannidem mutabantur, &c profecte antiquorum